

Sygn. akt I CSK 604/15

POSTANOWIENIE

Dnia 7 lutego 2017 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Zbigniew Kwaśniewski

w sprawie z wniosku J. T.
przy uczestnictwie F. P.
o podział majątku wspólnego,
po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym
w Izbie Cywilnej w dniu 7 lutego 2017 r.,
ponownego wniosku wnioskodawczyni o wykładnię postanowienia Sądu
Najwyższego z dnia 11 sierpnia 2016 r., sygn. akt I CSK 604/15,

odrzuca wniosek.

UZASADNIENIE

W piśmie procesowym z dnia 19 grudnia 2016 r. wnioskodawczynie podtrzymała wniosek o dokonanie wykładni postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 11 sierpnia 2016 r., wydanego w sprawie I CSK 604/15, twierdząc, że postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 11 sierpnia 2016 r. nie może zostać uznane za rozstrzygające przedmiotowy wniosek o wykładnię.

Z kolei w uzasadnieniu tego pisma wnioskodawczynie wyraźnie odnosi się „... do ponownego wniosku o wykładnię postanowienia”, wskazując że w jego uzasadnieniu zarzuca się „... nierozpoznanie... poprzedniego wniosku” (s. 4 i 5 pisma procesowego z dnia 19 grudnia 2016 r.).

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Postanowieniem z dnia 23 listopada 2016 r. Sąd Najwyższy dokonał wykładni określonej w nim części sentencji postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 11 sierpnia 2016 r., z uwzględnieniem jego uzasadnienia (por. postanowienie SN z dnia 30 listopada 2011 r., III CZ 66/11, OSNC 2012, nr 5, poz. 65).

Dokonana przez Sąd Najwyższy wykładnia ma moc wiążącą (art. 365 § 1 k.p.c.), a po jej dokonaniu nie można już rozumieć treści postanowienia, będącego przedmiotem wykładni, w sposób odmienny, aniżeli określony w wyniku dokonanej wykładni (uzasadnienie wyroku SN z dnia 17 września 1993 r., II CRN 96/93, OSNC 1994, nr 9, poz. 180).

Tymczasem z uzasadnienia pisma procesowego wnioskodawczynie z dnia 19 grudnia 2016 r. wynika, że wnioskodawczynie nie akceptuje dokonanej już przez Sąd Najwyższy wykładni, która - w jej ocenie - nie wyjaśnia wątpliwości co do treści postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 11 sierpnia 2016 r.

Stanowisko wnioskodawczynie domagającej się merytorycznego rozpoznania ponownego wniosku o wykładnię tego samego postanowienia Sądu Najwyższego, a uzasadnione nierozpoznanie poprzedniego wniosku (s. 4 i 5 uzasadnienia pisma procesowego z dnia 19 grudnia 2016 r.), nie może zostać uwzględnione.

Sąd Najwyższy rozpoznał już poprzedni wniosek wnioskodawczynie o dokonanie wykładni tego samego postanowienia z dnia 11 sierpnia 2016 r. i uwzględnił go w sposób określony postanowieniem z dnia 23 listopada 2016 r. Okoliczność, że wnioskodawczynie nie aprobeuje tego prawomocnego orzeczenia nie przesądza o dopuszczalności merytorycznego rozpoznania kolejnego, ponownie zgłoszonego wniosku o dokonanie wykładni tego samego postanowienia.

Z tych względów orzeczono jak w sentencji postanowienia.

aw
jw